

Verslag van de Zwerver over deelname aan Zeilrace & Rally naar St. Malo

De Zeilrace & Rally (ZRR) is opgericht in 1993 en entameert daarmee het lange afstand zeilen, iets dat ons Nederlanders in het bloed zit. Deze race is de langste zeilwedstrijd die in Nederland periodiek wordt georganiseerd. Sinds 1994 wordt er 2-jaarlijks een evenement georganiseerd. In 2015 non-stop wedstrijd en toertocht van Scheveningen naar Saint Malo.

De beslissing over onze deelname aan dit evenement werd in de wintermaanden genomen om op tijd onze vakantie aan te vragen. Het mooiste is om vier weken uit te trekken, één week voor de wedstrijd zelf, twee weken om in de omgeving van St. Malo te zeilen en een week om weer terug naar Hellevoetsluis te varen.

De wedstrijd kan met een volledige bemanning gevaren worden maar er kan ook voor gekozen worden om "short handed" te varen en dat was de vorige keer dat ik mee deed goed bevallen. Ik heb mijn vriend Laurens van Helsdingen gevraagd of hij weer mee wilde doen en hij was gelijk enthousiast.

Als de beslissing eenmaal genomen is kan de voorbereiding beginnen. Mijn positie als voorzitter van de RZV had ik net neergelegd zodat ik nu de tijd had om de noodzakelijke voorbereidingen uit te voeren.

De organisatie stelt als voorwaarde dat er een zendende AIS geïnstalleerd is en omdat ik deze nog niet had moest deze aangeschaft en geïnstalleerd worden. Dit hield ook weer in dat ik een nieuwe plotter moest installeren die geschikt was om de AIS-informatie uit te lezen. Het voordeel van deelname aan deze race is dat je alle veiligheidsmiddelen weer eens in orde maakt in verband met de verplichte keuring door de organisatie.

Op zaterdagmiddag 18 juli was de start onder fantastische zeilomstandigheden. De deelnemers aan de Rally mochten langs de Belgische en Franse kust via de kortste weg naar St. Malo varen en ook de motor voor een bepaalde periode gebruiken. Tevens konden ze een tussenstop maken waarbij de tijd gecompenseerd werd. Dit gold niet voor ons die aan de wedstrijd meededen. Na de start moesten we iets ten noorden van Schevening de "Shipping Lane" oversteken richting Engeland. Deze oversteek was hoog aan de wind waarna langs de Engelse kust ons een lang kruisrak te wachten stond.

Op zondagmiddag begon de wind toe te nemen tot een dikke windkracht 6 en in de avond zou de stroom tegen gaan lopen wat ons deed besluiten om dicht langs de Engelse kust bij Ramsgate en Dover te varen op vlak en ondiep water. Hierdoor konden wij goed dineren en met minder stroom tegen richting het zuiden varen, terwijl meerdere van onze concurrenten buiten de "Goodwin" banken op een onstuimige zee lagen te hakken. Toen wij ter hoogte van Dover weer concurrenten in zicht kregen bleken we er heel goed voor te liggen. In de loop van zondagnacht begon de wind wat af te nemen en op maandagmorgen was de wind bijna volledig weg terwijl we ter hoogte van Beachy Head lagen. Dit gaf ons de gelegenheid om een stevig ontbijt klaar te maken met gebakken eieren met spek.

Tijdens dit ontbijt begon de wind te draaien waardoor de spinnaker gehesen moest worden. We hebben toch maar eerst genoten van het ontbijt. De spinnaker heeft er hooguit twee uurtjes opgestaan waarna de wind weer volledig terug draaide en het weer een kruisrak werd. In de loop van die dag begon de wind weer steeds meer toe te nemen en het zicht door de neerslag ook steeds slechter werd. We hadden wel in de gaten dat we er nog steeds erg goed bij lagen doordat we gelijk opvoeren met de X-40 Letitgo"3" en dat we dezelfde snelheid konden varen. We hadden dezelfde zeilvoering als de Letitgo, genua 3 en één rif in het grootzeil waarmee we allebei erg snel gingen. Wel was het zwaar en zagen we bij de Letitgo drie verse mannen aan dek komen die om de beurt konden sturen. Wij waren maar samen waarbij maar één persoon aan dek verbleef die het zo'n 2 a 3 uren moest zien vol te houden. Daarbij stuurden we nagenoeg de hele tijd zelf en lieten maar weinig aan de stuurautomaat over. Om dit vol te kunnen houden moesten we wel wat zeil gaan minderen.

Dus toen Laurens aan dek kwam zei ik tegen hem dat we wat zeil gingen minderen door onze genua 3 te reven. Dit hadden we al een keer eerder gedaan en toen bleek het moeilijk om de nieuwe halshoek

aan te slaan. Het voorstel was daarom dat we nu de Genua volledig op dek zouden laten zakken zodat ik dan de nieuwe schoothoek en halshoek kon bevestigen en daarna de genua opnieuw konden hijsen. Zo gezegd zo gedaan; Laurens liet achter de val vieren en ik streek de genua op het voordek. Ik had nu de volledig gestreken Genua op het voordek liggen met een volledig los voorlijk. Om de halshoek aangeslagen te krijgen moest de Genua in het geheel naar voren getrokken worden. Hier gebruikte ik beide armen voor en op het moment dat ik daarmee bezig was maakte de boot een wat onverwachte beweging. Voordat ik het in de gaten had hing ik (aan mijn lifeline) aan de buitenkant van de railing in het water. Laurens had het direct in de gaten en zette de stuurautomaat aan en spoedde zich naar het voordek. Terwijl ik daar nog hing maakte ik me kwaad op hem omdat hij zonder zich aan te lijnen naar het voordek was gekomen! Binnen de kortst mogelijke tijd had hij mij aan dek geholpen en op dat moment blies mijn reddingsvest zich automatisch op wat het werken op het voordek bemoeilijkte. Ik heb de zeilwissel afgemaakt waarna we een paar honderd meter op de Letitgo verloren hadden, die ons goed in de gaten hadden gehouden om te kijken of we geen hulp nodig hadden. Na de zeilaanpassing gingen we nog ongeveer even hard maar we hadden wel wat hoogte ingeleverd.

In de nacht van maandag op dinsdag passeerden we Portland Bill en hadden het geluk dat we daar precies aankwamen met kentering van het tij zodat we de sterke stroom mee kregen. Dinsdag overdag voeren we de baai in bij Torquay onder prima weersomstandigheden, zonnig en windkracht 4 (helaas wel tegen). We werden vergezeld door een school dolfijnen.

Dinsdagavond bereikten we Eddy Stone Rock en na het ronden hiervan begonnen we aan de 125 mijl lange oversteek richting Frankrijk over het Kanaal. Eindelijke halve wind zeilend in plaats van kruisen! Helaas net te hoog voor de genaker. In de loop van woensdagmorgen voeren we met stroom mee de baai van St. Malo binnen op weg naar de finish. Het werd door de afnemende wind nog even spannend of we nog met stroom mee konden finishen maar gelukkig kwamen we net voor de kentering over de finishlijn wat toch weer een paar uur winst opleverde.

In de sluis lagen we met een aantal schepen die veel eerder hadden moeten finishen. We hadden dus direct door dat we de race enorm snel gevaren hadden. Aangekomen in de jachthaven werden we hartelijk ontvangen door leden van het bestuur van de stichting Zeilrace & Rally die ons een fles champagne overhandigden voor de veilige aankomst.

Tijdens de dagen voor de voorlopige prijsuitreiking hebben we ons nog prima kunnen vermaken op het strand en met een rondleiding door het historische St. Malo, georganiseerd door Z&R. Op zaterdagavond was de voorlopige prijsuitreiking met een fantastisch buffet op een geweldige locatie. Laurens en ik werden met een staande ovatie en onder groot applaus van alle deelnemers en hun aanhang naar voren geroepen om de prijs voor de eerste double handed boot en de overall prijs in ontvangst te mogen nemen. In november vond de officiële prijsuitreiking plaats in Jachtclub Scheveningen waar we de officiële (wissel)prijzen in ontvangst hebben mogen nemen.

Na deze fantastische ervaring begon onze vakantie pas echt. Laurens ging van boord om nog een week vakantie met zijn familie te vieren in de omgeving van St. Malo, waarna hij de terugweg naar Nederland heeft volbracht op de fiets samen met een vriend. Yvonne en Lotte zijn aan boord gekomen en samen met de “Missing Link” van de familie Schakel begonnen we aan onze toertocht. Allereerst nog wat verder naar het westen richting Bretagne waar na een paar dagen ook Tim zich bij ons voegde.

We hebben een week lang rondgevaren langs de rotsachtige kusten waar we onder andere de leuke rivieren Lézardrieux en Treguier opgevaren zijn en het eiland Ile de Brehat bezocht hebben.

Van Paimpol hadden we een fantastische zeiltocht met een lopend windje en voor een groot deel onder genaker naar St. Peters Port op het eiland Guernsey waar een een dag zijn gebleven voor een rondrit met de bus. Na Guernsey hebben we het eiland Sark aangedaan waar we heel dicht tegen de rotsen afgemeerd lagen aan een mooring en te voet het eiland hebben verkend.

Van Sark zijn we naar Alderney gevaren waar we één nacht in een baai aan de oostkant voor anker hebben doorgebracht, samen met vrienden met een motorboot uit Nederland. We kwamen in gesprek met een paar lokale toeristen die onderweg waren hun kreeftenkorven uit te zetten. Wij hebben gevraagd of we wat kreeften over konden nemen en spoedig kwamen de twee mannen met vier kreeften en twee krabben terug die we zelf bereid hebben en waar we smakelijk van genoten hebben.

Van Alderney zijn we in een klein weekje met tussenstops in St. Vaast la Hougue; Fécamp; Boulogne; Duinkerken; Oostende; Middelburg en Willemstad weer terug naar Hellevoetsluis gevaren. We kunnen terugkijken op een heel geslaagde vakantie.

Ik wil iedereen aanraden om mee te doen aan de volgende editie van deze [zeilrace](#) in 2017.

Peter de Weerdt

